

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE
KAZAKSTAN O SURADNJI U BORBI PROTIV ORGANIZIRANOG
KRIMINALA, NEZAKONITE TRGOVINE OPOJNIM DROGAMA I
PSIHOTROPNIM TVARIMA, TERORIZMA I DRUGIH OBLIKA
KAZNENIH DJELA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, travanj 2012.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE KAZAKSTAN O SURADNJI U BORBI PROTIV ORGANIZIRANOG KRIMINALA, NEZAKONITE TRGOVINE OPOJNIM DROGAMA I PSIHOTROPNIM TVARIMA, TERORIZMA I DRUGIH OBLIKA KAZNENIH DJELA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela sadržana je u članku 140. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Između Republike Hrvatske i Republike Kazakstan sklopljen je niz dvostranih ugovora kojima je, polazeći od zajedničkih i posebnih interesa, pravno uređen niz područja suradnje od interesa za obje ugovorne stranke.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela na prikidan se način uređuju pitanja razmjene podataka, informacija, stručnjaka i iskustava u okviru nacionalnog zakonodavstva s ciljem sprječavanja i otkrivanja kaznenih djela organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela.

Cilj međusobne suradnje koja će se realizirati temeljem ovoga Ugovora je suradnja dviju država i uzajamno pružanje pomoći u području borbe protiv organiziranog i drugih oblika kriminala.

Ugovor ujedno predstavlja i element daljnog promicanja i produbljivanja međusobnih odnosa i suradnje Republike Hrvatske i Republike Kazakstan.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim se Zakonom potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretku Republike Hrvatske.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela uspostavlja se međunarodnopravni okvir za ostvarivanje suradnje dviju država u području borbe protiv organiziranog kriminala.

Razmjenom nota i to, notom Veleposlanstva Republike Hrvatske u Republici Turskoj, broj 328/07 od 5. prosinca 2007. godine i notom Veleposlanstva Republike Kazakstan u Republici Hrvatskoj, broj 31-21/278 od 11. listopada 2011. godine, postignut je dogovor dviju strana o ispravku tehničkih pogrešaka u tekstovima Ugovora na hrvatskom i engleskom jeziku u smislu članka 79. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, 16/1993) pri čemu, s datumom 12. listopada 2011. godine, ispravljeni tekst *ab initio* zamjenjuje pogrešni tekst Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba ovoga Zakona ne zahtijeva osiguranje dodatnih finansijskih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, polazeći od zajedničke želje za produbljivanjem dvostranih odnosa i suradnje između Republike Hrvatske i Republike Kazakstan u području policijske suradnje dviju država te uzimajući u obzir da je Republika Kazakstan već okončala svoj unutarnji postupak i o tome obavijestila Republiku Hrvatsku, cijeni se da postoji interes Republike Hrvatske za što skorijim okončanjem svih potrebnih postupaka za stupanje Ugovora na snagu, a time i stvaranje zakonskih uvjeta za učinkovitu provedbu svih oblika suradnje predviđenih Ugovorom.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE KAZAKSTAN O
SURADNJI U BORBI PROTIV ORGANIZIRANOG KRIMINALA, NEZAKONITE
TRGOVINE OPOJNIM DROGAMA I PSIHOTROPNIM TVARIMA, TERORIZMA I
DRUGIH OBЛИKA KAZNENIH DJELA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela, potpisani u Astani, dana 5. srpnja 2007. godine, u izvorniku na hrvatskom, kazakstanskem, engleskom i ruskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE KAZAKSTAN
O SURADNJI U BORBI PROTIV ORGANIZIRANOG KRIMINALA,
NEZAKONITE TRGOVINE OPOJNIM DROGAMA I PSIHOTROPNIM TVARIMA,
TERORIZMA I DRUGIH OBЛИKA KAZNENIH DJELA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike Kazakstan (u dalnjem tekstu: stranke),

uvjerene da je naročito važna suradnja koja ima za cilj djelotvorno sprječavanje i suzbijanje organiziranog kriminala, naročito kriminala u vezi s drogom, nezakonitom prelaskom ljudi, prijevoznih sredstava i robe preko državnih granica, a također i u vezi s terorizmom,

poštujući međunarodne sporazume koji obvezuju stranke na području sprječavanja i borbe protiv organiziranog kriminala, kriminala povezanog s opojnim drogama, nezakonitog ulaska osoba na državna područja stranaka, na području terorizma i drugih oblika kaznenih djela,

zabrinute zbog svjetskog porasta nezakonitog prometa opojnim drogama i psihotropnim tvarima i njihove zlouporabe,

potvrđujući svoju zajedničku volju za provedbom učinkovitog suzbijanja terorizma,

uvjerene u to da se borba protiv nezakonitog prelaska osoba, prijevoznih sredstava i robe preko državne granice mora prije svega ostvarivati na mjestima ulaska / izlaska i na mjestima tranzita,

u cilju poduzimanja učinkovitih mjera za smanjenje uporabe krivotvorenih i lažnih ili nezakonito korištenih putnih isprava za prelazak državne granice, a također i za borbu protiv organizacija koje se bave nezakonitim trgovanjem ljudima preko državne granice,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Stranke surađuju u okviru nacionalnog zakonodavstva svojih država u borbi protiv kaznenih djela navedenih u ovom Ugovoru, uključujući njihovo sprječavanje i istragu.

Članak 2.

Suradnja stranaka se odnosi na borbu protiv sljedećih oblika kriminalnih aktivnosti:

- nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima u smislu kaznenih djela navedenih u članku 3., točkama 1. i 2. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima od 20. prosinca 1988.;
- terorizma i njegovog financiranja;
- organiziranja nezakonitih migracija;
- zločina protiv života i tijela;
- gospodarskog kriminala i korupcije;
- računalnog kriminala;
- nezakonitog prelaska državne granice od strane ljudi i vozila koja preko granice prevoze eksplozivna sredstva, otrovne, radioaktivne ili opojne tvari, oružje, streljivo, opremu i ostalu robu koja spada u skupinu robe zabranjene za uvoz i izvoz te krijumčarenu robu;
- nezakonite trgovine oružjem, streljivom i eksplozivnim sredstvima;
- trgovanja ljudima, kao i nezakonite trgovine ljudskim organima i tkivima;
- krivotvorenja i raspačavanja krivotvorenog novca;
- kaznenih djela vezanih uz imovinu;
- krivotvorenja dokumenata, čekova i kreditnih kartica;
- kaznenih djela protiv okoliša;
- nezakonite trgovine radioaktivnim, nuklearnim i otrovnim materijalima, teretom i tehnologijom od strateške važnosti te drugim oblicima ratne tehnike;
- nezakonite trgovine kulturnim dobrima;
- krađe automobila i nezakonite trgovine automobilima.

Članak 3.

1. U cilju suradnje stranke u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom svojih država razmjenjuju:
 - 1) stručnjake s ciljem dobivanja zajedničkih podataka iz različitih područja borbe protiv kriminala i podataka o kriminalističkoj tehnici;
 - 2) podatke o osobama uključenim u kaznena djela u okviru organiziranog kriminala, a naročito podatke o organizatorima tih kaznenih djela;
 - 3) podatke o kriminalnim skupinama, strukturama, odnosima i tipičnom ponašanju njihovih članova;
 - 4) podatke o okolnostima počinjenja kaznenih djela, a naročito o vremenu, mjestu i načinu počinjenja tih djela, ciljevima napada, pojedinostima te o kršenju normi kaznenog zakonodavstva i poduzetim mjerama.
2. Provodi se razmjena podataka i informacija, kad se to smatra nužnim za otkrivanje i istragu kaznenih djela, ili za sprječavanje kaznenih djela koja se smatraju opasnim za javnu sigurnost u svakom pojedinačnom slučaju.
3. Stranke, na zahtjev, provode aktivnosti koje su dopuštene zakonodavstvom one stranke kojoj je zahtjev upućen.
4. Stranke surađuju u primjeni operativnih i istražnih mjera te u tom cilju koordiniraju aktivnostima i nude obostranu pomoć u vezi kadrovske pitanja, materijala i organizacije djelovanja.
5. Stranke razmjenjuju iskustva i podatke, naročito o opsežnim metodama međunarodnog kriminala, kao i o novim specifičnim oblicima izvršenja kaznenih djela.
6. Stranke razmjenjuju rezultate znanstvenih istraživanja u području kriminalistike i kriminologije.
7. Stranke zajednički prezentiraju uzorke predmeta dobivenih kao rezultat kriminalnih aktivnosti ili predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela, s ciljem zlouporabe.
8. Stranke razmjenjuju stručnjake u cilju obostranog jačanja njihove kvalificiranosti, te organiziraju stručnu praksu svojih djelatnika u cilju jačanja profesionalnosti na području borbe protiv organiziranog kriminala i ostalih oblika kriminala.
9. U slučaju da je potrebno stranke sazivaju radne sastanke za pripremu i primjenu zajedničkih mjera u specifičnim kaznenim slučajevima, koji se trenutno istražuju.

Članak 4.

1. S ciljem sprječavanja nezakonitog uzgoja, proizvodnje, uvoza, izvoza i tranzita opojnih droga i psihotropnih tvari kao i njihove trgovine, stranke, u okviru nacionalnog zakonodavstva svojih država, prije svega:

- a) razmjenjuju informacije o osobama koje sudjeluju u nezakonitoj proizvodnji, kupovini, skladištenju, prijevozu, prijenosu ili prodaji i krijumčarenju opojnih droga, psihotropnih tvari i prekursora;
 - b) razmjenjuju informacije o načinima i mjestima sakrivanja opojnih droga, psihotropnih tvari i prekursora, kao i o korištenju prijevoznih sredstava;
 - c) razmjenjuju informacije o rutama prijevoza i kanalima dostave, metodama nezakonitog prelaska državne granice te o posebnim detaljima pojedinih slučajeva, ukoliko je to neophodno za otkrivanje, sprječavanje kaznenih djela i istragu kaznenih djela povezanih s nezakonitom trgovinom opojnim drogama, psihotropnim tvarima i prekursorima koja bitno ugrožava javnu sigurnost.
2. Stranke razmjenjuju iskustva na području kontrole zakonite uporabe opojnih droga i psihotropnih tvari, kao i tvari neophodnih za njihovu proizvodnju, imajući u vidu njihov mogući izlazak izvan okvira zakonite uporabe.
 3. Stranke zajednički poduzimaju mjere usmjerenе na sprječavanje zlouporabe zakonita uzimanja opojnih droga i psihotropnih tvari, koje države stranaka takvima priznaju, kao i tvari neophodnih za njihovu proizvodnju.
 4. Stranke zajednički poduzimaju mjere borbe protiv nezakonite proizvodnje opojnih droga i psihotropnih tvari.

Članak 5.

S ciljem suzbijanja terorizma, stranke, u okviru nacionalnog zakonodavstva svojih država, razmjenjuju informacije, posebice:

- 1) o planiranim i izvršenim terorističkim djelima, oblicima i metodama njihovog izvršenja, a također i terorističkim skupinama koje na državnom području jedne od stranaka, planiraju, čine ili su počinili kaznena djela protiv druge stranke, informacije o načinima rada i tehničkoj opremi koja se koristi pri počinjenju takvih kaznenih djela;
- 2) o aktivnosti organizacija i osoba, dobivenoj finansijskoj i materijalno-tehničkoj pomoći terorizmu te o kanalima pružanja takve pomoći;
- 3) o izvorima financiranja terorističkih aktivnosti sredstvima prikupljenim nezakonitom trgovinom opojnim drogama i psihotropnim tvarima i njihovim prekursorima;
- 4) o analitičkim i konceptualnim materijalima za borbu protiv terorizma.

Članak 6.

S ciljem borbe protiv nezakonitog prelaska državnih granica osoba i prijevoznih sredstava, kao i prenošenja preko državnih granica eksplozivnih, otrovnih, radioaktivnih tvari, opojnih droga, psihotropnih tvari i prekursora, oružja, streljiva, materijala i drugih predmeta koje je zabranjeno uvoziti ili izvoziti te krijumčarenih predmeta, stranke u okviru nacionalnog zakonodavstva svojih država:

1. formiraju Zajedničko povjerenstvo za provedbu zajedničke analize pitanja vezanih uz borbu protiv nezakonitog prelaska državne granice osoba, prijevoznih sredstava, robe te u svrhu razrade odgovarajućih djelotvornih mjera za sprječavanje nezakonitih djelatnosti preko granice;
2. razmjenjuju sljedeće informacije:
 - o slučajevima povrede državne granice od strane državljana stranaka i o uhvaćenim počiniteljima;
 - o slučajevima i uhvaćenim državljanima stranaka koji su pokušali nezakonito prevesti oružje, streljivo, opojne droge, psihotropne tvari i prekursore, eksplozivne, otrovne i radioaktivne tvari;
 - o postojećim činjenicama o krivotvorenu isprava koje su za državljane stranaka određene kao valjani dokumenti za prelazak državne granice.

Članak 7.

1. Suradnja u okviru ovog Ugovora se primjenjuje na temelju zahtjeva nadležnih tijela stranaka. Nadležna tijela stranaka mogu također djelovati na vlastitu inicijativu, ukoliko je to u skladu s ciljevima ovog Ugovora i nije u suprotnosti s nacionalnim zakonodavstvom država stranaka.
2. Zahtjev iz stavka 1. ovog članka pisanim putem predaju nadležna tijela stranke koja upućuje zahtjev. Takav zahtjev treba biti upućen poštom, telefaksom ili na bilo koji drugi način koji dogovore nadležna tijela država stranaka.
3. Zahtjev sadrži detalje potrebne za njegovo izvršenje, treba biti u pisani obliku, potpisani i nositi pečat ureda nadležnog tijela stranke koja upućuje zahtjev te se uz njega prilaže preslike svih dokumenata relevantnih za predmet.
4. U hitnim slučajevima se takav zahtjev može podnijeti usmeno, nakon čega treba uslijediti pismena potvrda u roku od dvadeset i četiri sata.
5. Nadležno tijelo stranke kojoj se upućuje zahtjev izvršava zahtjev bez odlaganja. Ako je potrebno, mogu se zatražiti dodatni podaci.
6. Stranka kojoj se zahtjev upućuje može, u potpunosti ili djelomično, odbiti izvršiti zahtjev za suradnjom ili pružanjem pomoći, ukoliko bi izvršenje takvog zahtjeva predstavljalo prijetnju za suverenitet, sigurnost ili druge važne nacionalne interese njezine države, ili, ako bi izvršenje takvog zahtjeva moglo biti u suprotnosti s nacionalnim zakonodavstvom njezine države, ili s obavezama proizašlim iz međunarodnih ugovora.
7. Stranka kojoj se zahtjev upućuje, bez odlaganja, obavještava stranku koja podnosi zahtjev o odbijanju da postupi po zahtjevu, ili o djelomičnom izvršenju zahtjeva.
8. Nadležna tijela stranaka tijekom provedbe ovog Ugovora međusobno komuniciraju na hrvatskom, kazakstanskom, ruskom i engleskom jeziku.

Članak 8.

Za procjenu suradnje ostvarene prema ovom Ugovoru, stranke osnivaju Zajedničko povjerenstvo sastavljeno od visokih službenika nadležnih tijela stranaka, uz angažiranje stručnjaka koje oni posebno imenuju. O sastavu Zajedničkog povjerenstva stranke međusobno razmjenjuju informacije diplomatskim putem. Sastanci Zajedničkog povjerenstva održavaju se prema potrebi.

Članak 9.

Stranke samostalno snose sve troškove koji proizlaze iz provedbe odredbi ovog Ugovora, ukoliko u posebnim slučajevima nije dogovoren drugačije.

Članak 10.

Kod dostave podataka o osobama osumnjičenim za izvršenje kaznenog djela ili osobama koje su počinile kazneno djelo, u skladu s ovim Ugovorom i nacionalnim zakonodavstvom svojih država, za svaku stranku važe sljedeće odredbe:

1. Stranka koja prima podatke može ih koristiti isključivo u svrhu i pod uvjetima koje određuje stranka koja ih dostavlja;
2. Stranka koja prima podatke, na zahtjev izvještava stranku koja dostavlja podatke o njihovu korištenju i o postignutim rezultatima;
3. Osobni podaci mogu se dostaviti samo središnjim i nadležnim tijelima stranaka, navedenima u članku 12. ovog Ugovora. Prosljeđivanje drugim tijelima se može ostvariti samo uz prethodnu suglasnost tijela koje dostavlja podatke;
4. Tijelo koje dostavlja podatke osigurava vjerodostojnost dostavljenih osobnih podataka i uvjerava se u nužnost njihovog dostavljanja u skladu s ciljevima i sadržajem zahtjeva. Pritom se uzimaju u obzir zabrane dostave podataka prema zakonodavstvu stranaka. Osobni podaci se ne dostavljaju ukoliko postoji osnova za pretpostavku da se na taj način mogu narušiti načela jednog od propisa unutarnjeg zakonodavstva ili se mogu ugroziti zakonom zajamčeni interesi osoba na koje se podaci odnose. Ukoliko su dostavljeni nevjerodostojni podaci ili podaci koji se nisu smjeli dostaviti, o tome treba odmah obavijestiti tijelo koje prima podatke. Tijelo koje primi takve podatke mora ih ispraviti ili uništiti;
5. Nadležnom tijelu se na zahtjev može dostaviti obavijest o podacima i o njihovom predviđenom korištenju. U slučaju da važećim nacionalnim zakonodavstvom nije predviđeno obavezno davanje takve obavijesti, stranke za svaki konkretni slučaj donose odluku o izvršenju ove odredbe. U svim slučajevima dostavljanja osobnih podataka stranke postupaju prema odredbama unutarnjeg zakonodavstva stranke koja dostavlja podatke;
6. Tijelo koje dostavlja podatke daje upute o roku njihovog uništenja u skladu s važećim nacionalnim zakonodavstvom. Neovisno o tom roku, zaprimljeni osobni podaci uništavaju se čim prestane potreba zbog koje su dostavljeni;

7. Tijela koja dostavljaju ili primaju osobne podatke evidentiraju njihovo dostavljanje ili primanje;
8. Tijela koja dostavljaju ili primaju osobne podatke osiguravaju djelotvornu zaštitu dostavljenih informacija od neovlaštenog pristupa, izmjene i objavljivanja;
9. Stranke mogu upućivati jedna drugoj podatke bez podnošenja zahtjeva, ukoliko postoje razlozi da se vjeruje da je to u interesu jedne od stranaka.

Članak 11.

1. Stranke osiguravaju tajnost dobivenih informacija ukoliko jedna od stranaka smatra informaciju tajnom u skladu s odredbama važećeg nacionalnog zakonodavstva njene države.
2. Dokumentacija, informacije i tehnička oprema koju su stranke dobjale u okviru ovog Ugovora ne može se predati trećoj strani bez prethodne suglasnosti nadležnih tijela stranke koja ih je dostavila.
3. Informacije koje sadrže državne tajne stranaka se dostavljaju u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom države stranke koja dostavlja podatke. Tajni podaci se dostavljaju trećoj strani samo uz pisanu suglasnost stranke koja dostavlja podatke. Stranka koja prima podatke osigurava zaštitu takvih informacija u skladu s nacionalnim zakonodavstvom svoje države.
4. Način uzajamne razmjene i zaštite informacija koje sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu sadrže državne tajne određuje se posebnim međunarodnim ugovorom.

Članak 12.

U svrhu provedbe ovog Ugovora, svi kontakti se ostvaruju neposredno između središnjih nadležnih tijela utvrđenih nacionalnim zakonodavstvom te putem stručnjaka koje oni imenuju.

Središnja nadležna tijela su:

za Republiku Hrvatsku:

- Ministarstvo unutarnjih poslova,

za Republiku Kazakstan:

- Generalno državno odvjetništvo
- Ministarstvo unutarnjih poslova
- Odbor za nacionalnu sigurnost
- Agencija za sprječavanje gospodarskog kriminala i korupcije (Financijska policija)
- Ministarstvo pravosuđa
- Odbor za carinsku kontrolu Ministarstva financija
- Ministarstvo obrane
- Sigurnosna služba predsjednika Republike Kazakstan.

Stranke će se pisano, diplomatskim putem međusobno izvješćivati o bilo kakvim promjenama podataka o središnjim nadležnim tijelima.

Članak 13.

Stranke ili središnja nadležna tijela mogu putem dodatnih pregovora utvrditi druge pojedinosti suradnje među strankama, navedene u člancima 1. do 6.

Članak 14.

Sve razlike u tumačenju ili provedbi ovog Ugovora, stranke rješavaju konzultacijama i pregovorima.

Ukoliko je to potrebno, osniva se Odbor za mirenje, sastavljen od jednakog broja predstavnika stranaka za rješavanje spornih pitanja. Protokol Odbora za mirenje, potpisani od strane ovlaštenih predstavnika stranaka, provode obje stranke.

Članak 15.

Ovaj Ugovor ne utječe na prava i obveze stranaka koje proizlaze iz drugih međunarodnih ugovora koji ih obvezuju.

Članak 16.

Ovaj Ugovor, može se, po pristanku obiju stranaka, izmijeniti i dopuniti odgovarajućim protokolima koji čine sastavni dio ovog Ugovora i stupaju na snagu u skladu s odredbama članka 17. ovog Ugovora.

Članak 17.

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom primitka posljednje pisane obavijesti kojima se stranke međusobno izvješćuju diplomatskim putem o ispunjenju unutarnjim zakonodavstvom predviđenih uvjeta za njegovo stupanje na snagu.

Članak 18.

Ovaj Ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme. Bilo koja stranka može otkazati ovaj Ugovor pisanom obaviješću drugoj stranci, diplomatskim putem. U tom slučaju Ugovor prestaje šest mjeseci od datuma primitka obavijesti o otkazu.

Sastavljeno u Astani dana 5. srpnja 2007. godine, u dva izvornika, svaki na hrvatskom, kazakstanskem, engleskom i ruskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju odredbi ovog Ugovora, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

U ime Vlade Republike Hrvatske

Željko Kuprešak, v.r.
državni tajnik u Ministarstvu vanjskih
poslova i europskih integracija

U ime Vlade Republike Kazakstan

Baurzhan Mukhamedzhanov, v.r.
ministar unutarnjih poslova

Članak 3.

Provđenja ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovu stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:

Ur. broj:

Zagreb,

Predsjednik
Hrvatskoga sabora

Boris Šprem, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona propisano je da se potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela sadržan je tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Kazakstan o suradnji u borbi protiv organiziranog kriminala, nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, terorizma i drugih oblika kaznenih djela, Ugovor nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona propisano je da Zakon o potvrđivanju stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.